

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX.

ZATURDAG den 10den NOVEMBER 1832.

N. 44.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Tafel der Broodryding.

Een vat Amerikaansch tarwe meel houdt	170 lb. Netto.
daarby gevoegd 25 pct.,	
zýnde het onderscheid	
van meel tot brood	42 1-2 "
	<hr/>
	212 1 2 lb. of
	<hr/>
	3,400 Oncen.
	<hr/>
Het vat meel gerekend op	f16. 00.
Kosten van bakloos	" 3. 00.
	<hr/>
	f19. 00.
Vaste winst op elk vat	" 5. 00.
	<hr/>
	f24. 00.

Derhalve als f24. 00. geven 3,400 Oncen brood, hoeveel dan 15 Centen?
Antwoord: 21 Oncen brood voor 15 Centen.

Deze berekening wordt in dezelfde verhouding op de volgende wyse voortgezet, te weten:

Markt prýs van het meel	Oncen brood voor
f 16.	21.
" 17.	20 1-2.
" 18.	19 3-4.
" 19.	19.
" 20.	18 1-4.
" 21.	17 1-2.
" 22.	17.
" 23.	16 1 2.
" 24.	16.
" 25.	15 1-2.
" 26.	15.
" 27.	14 1-2.
" 28.	14.
" 29.	13 3-4.
" 30.	13 1-2.
" 31.	13.
" 32.	12 3-4.
" 33.	12 1-4.
" 34.	12.
" 35.	11 3-4.
" 36.	11 1-2.
" 37.	11 1-4.
" 38.	11.
" 39.	10 3-4.
" 40.	10 1-2.

Aldus gearresteerd in de Vergadering van het Gemeente Bestuur, gehouden in het Huis der Gemeente in de Willemstad op Curaçao den 3den October 1832.

THEODS. JUTTING, President.
Ter ordonnantie van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr., Sec.

DE bovenstaande "Tafel der Broodryding" op dit eiland door den Gemeente-Raad by besluit van den 3den October 1832 gearresteerd, is by besluit van Directeur in Rade dd. 18den der evengemelde maand goedgekeurd, ter vervanging van alle vroegere verordeningen op de prýsbepaling van het Brood.

Curaçao den 27sten October 1832.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeu, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten: Nademaal Zýne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen by aanschryving van den 27sten September dezes jaars No. 941-848, ons onder nalere approbatie van hooger hand en alzoo provisioneel heeft geautoriseerd om, overeenkomstig onze deswege gedane voordragt, de goudwinning op Aruba, onvoorwaardelyk voor elk en een iegelyk open te stellen, met afschaffing en intrekking der tot dus verre bestaande verpligting om het gevonden goud aan het gouvernement uit te leveren.

Zoo is het dat wy, krachtens de voormelde autorisatie, hebben noodig geoordeeld, de navolgende bepalingen op de goudwinning te Aruba provisioneel vast te stellen, gelyk hierby wordt vastgesteld.

1. Alle wetten, reglementen of andere verordeningen, by dewelke den handel in en met het goud betwelf op het eiland Aruba gezonden wordt, inhouden in en de verpligting is opgelegd om het bedoelde goud aan het gouvernement uit te leveren, worden hierby afgeschaft en ingetrokken.

2. De goudwinning op Aruba wordt voortaan onvoorwaardelyk opengesteld voor elk en een iegelyk, dewelke zich daartoe met een permit, door het Bestuur des eilands afgegeven, zal willen voorzien, en een ieder zal over het, overeenkomstig de navolgende bepalingen, op eene geoorloofde wyse gewonnen goud als zyn eigendom vry en naar welgevallen mogen beschikken.

3. De goudplaatsen of gronden zullen verdeeld worden in percelen, ieder voor den arbeid van een man berekend.

4. Het permit tot goudwinning op het door het Bestuur aan ieder aantewýzen perceel, wordt by de maand verleend, tegen betaling van een Gulden voor hetzelfde, ten behoeve van de Lands kas.

5. Het zal aan elk een vrystaan om aanvraag te doen voor meer dan een perceel en voor elk het noodig permit te nemen, hetwelk niet zal mogen geweigerd worden wanneer zulks geschieden kan, zonder dat daardoor anderen van het regt tot verkryging van een permit tot goudwinning zal moeten uitgesloten worden of onttrokken býven.

6. Wanneer door meer dan een persoon te gelyk aanzoek gedaan wordt, om permitten, ten einde op meer dan een perceel goudwinning te doen, en er niet zoo veel percelen beschikbaar zyn om aan ieder het aangevraagde getal toe te wýzen, zullen de beschikbare percelen onder de aanvragers gelykelyk worden verdeeld, derwyze: dat elk een gelyk getal verkryge en de overblyvenden die niet strekken om gelykelyk verdeeld te worden, by het lot aan de aanvragers worden toegewezen, zoo dat in geen geval, de een boven den anderen bevoorrecht worde.

7. Het permit by de maand verleend wordende, zal de houder daarvan, die voornemens is met de goudwinning aan te houden, verpligt zyn om op den eersten dag van elke maand een nieuw permit te nemen, edoch zulks verzuimende, zal het daarvoor worden gehouden dat by de goudwinning gestaakt heeft, en zal het Bestuur op den tweeden en volgende dagen der

maand over het perceel ten behoeve van anderen die eerder aanzoek hebben gedaan, mogen beschikken.

8. Alle goudwining op welke wyse zulks ook moge gedaan worden, zonder daartoe permit te hebben verkregen, of op gronden of plaatsen in het permit niet aangewezen, wordt als ongeoorloofd verklaard en de gene dewelke zich aan ongeoorloofde goudwining schuldig maakt, zal gestraft worden met zoodanige straffe als hy de bestaande wetten op diefstal van 's Lands eigendommen is gesteld.

Gearresteerd op Curaçao den 20sten October 1832, het 19de jaar van Zýner Majesteits Regeering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.
Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 22sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.
Curaçao den 22sten October 1832.

DE Directeur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, roept by deze op de na te noemens mede belanghebbenden in de lading van het Spaansche vaartuig Esperencia, hetwelk in den nacht van den 17den op den 18den February 1832 uit Caracas-baai alhier is ontvoerd, namelyk:

- Francisco Alvarez.
- Antonio Josefa en Norberto.
- Pedro Antonio Fernandez.
- Eugenio Martelo.
- Jose Ayo.
- Fernandez Storeda.
- Antonio Ferrer y Maris.
- Barbara y Martinet.
- R. Abad.

Ten einde zich binnen den tyd van Twaalf Maanden van heden af te rekenen, by hem Directeur aantemelden, om het aandeel te ontvangen hetwelk ieder, wegens de schade by de ontvoering van het gemelde vaartuig geleden, is toegewezen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

PRESIDENT en Wethouderen dezes eilands de eer gehad hebbende te ontvangen eene missive van den HoogEd. Gestr. Heer Mr. PHILIPPUS DE KANTER, Procureur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, gedagtoekend 2 October 1832, in antwoord op het, door ingezetenen dezer kolonie aan Zyn HoogEd. Gestr. by het vertrek van dit eiland, ingezonden adres, voldoen, sit aanmerking dat al de ondertoekenaren van hetzelfde by hun niet bekend zyn, aan het verzoek van den geachten Schryver om den inhoud ter kennis van de belanghebbenden te brengen door hierby bekend te maken dat, van voorm. missive, door hun ter Secretary van het Gemeente Bestuur lecture kan genomen worden.

De President van het Gemeente Bestuur,
THEODS. JUTTING.

Den 22sten October 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den November 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de prýzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Yarkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op poens als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 9den November 1832.

DE zeildag van Zyner Majesteits Brik PEGASUS naar Suriname, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, op den 15den dezer bepaald zynde, zullen er brieven naar de voormelde kolonien bestemd, tot 's namiddags van den 14den dezer ten Post Kantore alhier ter verzending aangenomen worden.

Ter ordonmantie,
W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

DE genen die verlangen Gouvernements Wissels te bekomen, gelieven zich met beslotene bijjetten van inschrijving uiterlyk vóór of op aanstaanden Dingdag den 13den dezer des morgens te elf ure, te vervoegen ten kantore van den ondergetoekende, die, op autorisatie van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, aan de genen dewelke het voordeligste aanbod zullen gedaan hebben, ondossoren zal Vyf Stel Wisselbrieven, elk groot Duizend Gulden, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen te Suriname getrokken op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien te 's Gravenhage.

De belanghebbenden zullen den volgenden dag na de opening der bijjetten, ten gemelden kantore met den afloop daarvan worden bekend gemaakt.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 9den November 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den November 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Onzen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1834 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoop.

DE ondergetoekenden in kwaliteit als Sequesters in den Boedel van den Heer JEOSUAH DE SOLA, zullen op Maandag den 19den der aanstaande maand November, 'smorgens te tien ure, op zeer voordelige konditie ter Weeskamer alhier, by Publieke Opveiling doen verkoopen, de volgende Effecten, Slaven, enz. namelijk:

Een Plantagie genaamd Rykenberg, met deszelfs Inventaris.

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad, Heere Straat, 1ste Wyk, No. 43.

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad, Breede Straat, 2de Wyk, No. 73.

Den opstal van een Woonhuis, bestaande in Voorhuis, Kamer, Gaandery, Keuken, Regenbakken, Afdakken, enz., gelegen buiten de Steene Pads Poort, in de 2de Wyk, No. 117.

Den opstal van een Woonhuis, bestaande in twee vertrekken, Gaandery, Keuken, enz. gelegen buiten de Steene Pads Poort in de 2de Wyk, No. 116.

G. VOS, Jz.
B. A. CANCRYN.
MORD. H. SENIOR.
MOISE CARDOZE.
G. F. LENZ.

Den 26sten October 1832.

Curaçao den 1sten November 1832.

NADEMAAL JOSEPH PIÑERO en ANNA MARIA DE SILVA, Echtelieden alhier gewoond en overleden, by hun Testament dd. 12 Juny 1810, begeerd hebben dat een derde van de nalatenschap der langlevende, na het overlyden van hunnen klein zoon JOSEPH PIÑERO SILLE zonder wettige descendent of descendenten, vervallen zal op hunne naaste bloedverwanten, en wel de helfte aan iedere zyde.

En vermits de voornoemde JOSEPH PIÑERO SILLE onlangs zonder wettige descendent of descendenten is overleden, zoo roept de ondergetoekende, Administrateur van het voormelde erfdeel, by deze op de genen dewelke als naaste bloedverwanten van JOSEPH PIÑERO en ANNA MARIA DE SILVA voornoemd op het voormelde erfdeel recht hebben, ten einde zich binnen den tyd van twee maanden, van heden af te rekenen, voorzien van de noodige bewyzen, by den ondergetoekende aan te melden, om na verloop van den gemelden tyd zoodanig aandeel te ontvangen, hetwelk ieder in het meergemelde erfdeel zal toekomen.

JS. ABINUN DE LIMA.

De Curaçaosche Loterij.

DE Driede Klasse dezer Lotery zal, zonder eenig uitstel, op den 22sten dezer getrokken worden.

De Commissarissen der opgemaakte Lotery,
JACOB VAN JEOSUAH NAAR.
MOSES COHEN HENRIQUEZ.

Den 2den November 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

3. golet Maria Jacinta, Acevedo,	Puerto Cabello
5. schip John, Holbrook,	St. Thomas
golet Aruba Pakket, De Jongh,	Aruba
— Ursalita, Biñones,	Porto Rico
bark Margarita, Gandio,	dito
golet Gran Maria, Jones,	Maracaybo
brik Tondonakiold, Martin,	St. Thomas
6. golet Marian, Davie,	Porto Rico
bark Cumanesa, Torres,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

5. golet Dorothea, De Lange,	
— Catharina, Rogers,	
6. schip John, Holbrook,	
brik Tondenskiold, Martin,	
golet Dorothea, Hart,	
8. — Paulina, Bianco,	
— Traffic, Clark,	
— Drie Zusters, Féron,	
— Aruba Pakket, De Jongh,	
9. — Maria Jacinta, Acevedo,	
brik Glide, Badershall,	

Op verleiden Zondag den 4den dezer is van Maracaybo alhier aangekomen, de WelEdele Gestrenghe Heer EDUARD BROOKE PENNY, Konsul van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden te Maracaybo, benevens ZEd. Echtgenooten en Kinderen.

Wij hebben dit jaar en wel meest in de jongst verloopene maand October een groot aantal Amerikaansche vaartuigen in onze haven zien binnen loopen, om Zout, ons eigen voortbrengsel en Bonairisch Verfbout, hetwelk ook als eigen voortbrengsel kan beschouwd worden, weg te voeren. Het is eene aanmoediging voor de plantagieu met zoutpannen en eene geruststelling voor de genen die in de verbeelding verkeeren, dat de Amerikanen de eigendommen van Curaçao wegvoeten zonder voordeel achter te laten.

Wij willen de eigenaars van de plantagien met zoutpannen aanraden om den prijs van het zout niet te veel te verhoogen, ten einde de Amerikanen niet afgeschrikken, en aan de genen die een verkeerd denkbeeld van den handel met de Vereenigde Staten van Amerika vormen, vragen: of de Amerikanen ons geld en onze voortbrengsels wegvoeren zonder ons de waarde er voor te geven; en met wie wij dan handel zullen drijven, zoo onze handelsbetrekkingen met Amerika en St. Thomas, even als met Europa moesten afgebroken worden?

Zij zouden voor zoo verre gelijk hebben, wanneer zij klagen dat de Amerikanen ons met alles moeten verzorgen, ja zelfs tot de geringste van onze behoeften toe, en wat nog het ergste is, met mais, om ons zelven en onze negers te onderhouden, gelijk dit jaar wederom het geval is. Het is werkelijk een groot ongeluk voor Curaçao, de herhaalde slechte oogst jaren, welke wij dikwyls ondervinden en daardoor genoopt worden toevlugt te nemen tot de Amerikanen en onze naburen aan de overkust, om ons met de voornaamste onzer behoeften, de mais, te voorzien. In zoodanig geval wanneer wij onze eigendommen moeten verkoopen om mais te koopen, zonder in staat te zijn eigen voortbrengsel in betaling te kunnen geven, dan eerst is de handel met de Vereenigde Staten van Amerika een ongeluk voor ons; maar anders is het een zegen dat de Amerikanen den handel hier nog levendig houden: zij voeren hier hunne voortbrengsels in, welke wij naar de overkust vervoeren, van waar wij koffij, bidden, verfbout, kabrieten vellen enz. terug bekomen en de Amerikaansche vaartuigen de terug lading bezorgen.

Men zegt ook dat wij naar St. Thomas niets anders zenden dan Doebloenen om drooge goederen te bekomen en dat zulks ook het land arm maakt. Maar waar halen wij dan die doebloenen van daar? Zeker niet uit onze spaarpotten, want die waren reeds lang geleedigd. Het zijn de doebloenen van onze buren de Columbiaanen en de Noord Amerikanen, die drooge goederen en produkten hier komen koopen. Wij moesten maar wenschen dat de haven altijd vry bljve, want wanneer deze handelsbetrekkingen met de Vereenigde Staten van Amerika en St. Thomas moesten ophouden, met wie zullen wij dan handel drijven?

De meeste onzer kooplieden die met het Moederland handel dreven, werden afgeschrikt die betrekkingen langer aan te houden, door het vernemen dat er eene Handel Maatschappij was opgericht om met de West Indiën handel te drijven en dat Curaçao de stapel plaats zoude sijn. Men

kan toch niet verwachten dat byzondere handelhuizen in staat zijn met Handel Maatschappijen te wedijveren. Zoo verliepen dan onze handelsbetrekkingen met het Moederland en onze kooplieden zagen zich genoopt betrekkingen met St. Thomas en de Vereenigde Staten van Amerika aan te knopen. En witten wij Hollandsche provisien eten en ons met Hollandsch liaven kleeden, dan moeten wij vaartuigen naar St. Thomas zenden om ze te halen. Het is wel eens gebeurd dat de Maria & Jacoba, (het eenigste vaartuig hetwelke eenmaal 'sjaars de vaart tusschen het Moederland en Curaçao, en wel grootendeels voor rekening van de Amsterdamsche Maatschappij, levendig houdt,) Buter, Kaas enz. te St. Thomas had aangebragt en dat diezelfde buter en kaas enz. bijna gelyktydig met de aankomst van de Maria & Jacoba alhier, door andere vaartuigen werden ingevoerd; zoo moesten wij de kooplieden van St. Thomas commissien en winsten betalen om Hollandsche provisien te eten: want al onze handelsbetrekkingen met St. Thomas en Noord Amerika, geschieden op eigene rekening. Waarom zouden wij met het Moederland de winst van onzen handel met de kusten van Columbia niet deelen? Waarom moeten wij genoodzaakt worden naar St. Thomas en andere vreemde plaatsen onze vaartuigen te zenden en goederen voor de Columbiaansche markten optekoopten?

Om dat onze kooplieden dachten dat de Handel Maatschappij in het Moederland onze markt rykelyk met goederen zouden voorzien hebben. Zy zyn in die gedachte te leur gesteld; en die teleurstelling was van dien gevolge dat er verscheidene wale koopers van de overkust alhier waren aangekomen en met hun geld onverrichter zaken terug keerden, wyl zy op onze markt geen assortement goederen hadden aangetroffen. Nog onlangs was een vaartuig van Rio de la Hacha met eene lading verfbout alhier aangekomen, welke lading verkocht werd met oogmerk om drooge goederen voor het bedrag derzelve in te koopen, doch was de schipper van gemeld vaartuig genoodzaakt om wisselbrieven op het gouvernement en doebloenen in te wisselen, naar St. Thomas te verrekken en aldaar drooge goederen in te koopen.

Wij moeten hier aanmerken dat zulks meestal in de orkaans maanden voorkomt, wanneer onze vaartuigen dan verfboud worden naar St. Thomas te gaan.

En wat nog ongelukkiger is, de Maatschappij doet regstreeks afzendingen naar de overkust, waardoor onze handelsbetrekkingen voor eenen tyd lang kunnen beaandeeld worden. Wy zeggen voor eenen tyd lang, want men zal eindelyk ondervinden dat de markten van de overkust spoedig overvoerd en dat er geene groote scheepsladingen op eens kunnen aangevoerd worden. De ligging van Curaçao is juist geschikt om spoedig te weten wat men aan de markten van de overkust benoedigd is en met kleine vaartuigen voeren wij daar het benoedigde in, zonder de markten te bederven; en er zyn vele plaatsen, gelegen tusschen Maracaybo en Puerto Cabello, waar geene groote vaartuigen kunnen aankomen.

Spoed is zonder twyfel de eerste en voornaamste vereischte van den handel. Wy kunnen binnen 2 à 3 dagen weten wat men aan de markten in Venezuela noodig heeft en weldra wordt een vaartuig daar na toe afgeleden, wanneer wij die goederen hebben, terwyl men 2 à 3 weken moet wachten om van St. Thomas, dat van alles voorzien is, iets te erlangen.

De handel van Curaçao mag nog eenig bloei beleven, wanneer de Handel Maatschappijen of andere groote Handel Huiszen onze markt maar willen voorzien met assortementen goederen welke aan de overkust in trek zyn. Die goederen mogen eenen korten tyd bljven liggen, maar weldra zullen de koopers naar deze markt toevloeyen. Trouwens alles is gunstig voor Curaçao om vreemdelingen aan te lokken. Het goedkoop leven, het gezonde luchtgestel, de schoone haven en de ligging van het eiland in de nabijheid van de overkust, alles werkt zamen om de vreemdelingen naar hier te doen komen, waarby gevoegd moet worden de voorregten welke vreemdelingen onder een geregeld gouvernement genieten.

De afscheiding van België met Holland

zoude misschien veel kunnen bydragen tot de herleving van de handelsbetrekkingen tusschen het Moederland en deze kolonie. Door die afscheiding zullen Duitsche en Engelsche goederen vry door Holland mogen gevoerd worden; en zoo zullen wy uit het Moederland de Engelsche en Duitsche manufacturen, welke het eerst aan de overkust, wegens derzelver goedkoop, zeer gezocht worden, kunnen bekomen.

Wy willen ons overtuigd houden dat de traagheid van de Handel Maatschappij om onze markt met goederen te voorzien, niet toetschryven is aan bemoeijding van hare agenten alhier.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Maracaibo, den 25sten October 1832.

"Ik heb uit Engelsche en Noord Amerikaanse Couranten met groot genoegen verstaan dat de Conferentie op den 9den Augustus besloten heeft dat Holland en België hunne zaken onder hun zelve zullen vereffenen en dat de vijf mogendheden aan den Generaal Goblet verklaard hebben, dat zy den Koning van Holland door geene dwangmiddelen zullen noodzaken het traktaat aan te nemen; aldus heeft de voorbeeldelooze volharding der Hollanders, boven kolossale magten en gestrengte bedreigingen de zegepraal behaald."

Uittreksels uit Madridsche Couranten tot den 23sten Augustus jl.

DE NEDERLANDEN.—Uit het Handelsblad van den 31 July. "De reeds lang gewenschte feestdag, de komst van Zyne Majesteit in de legerplaats van Oirschot, is eindelyk geviord geworden. Het weder was schoon en alles was geschikt om Z. M. naar wensch te ontvangen. De Nederlandsche en Oranje vlaggen wapperden op al de tenten, en duizenden aanschouwers, onder dewelken zeer veel ryk gekleedde dames zich bevonden, verhieven de pracht van deze vaderlandsche plegtigheid.

"Te 10 ure trokken de troepen uit in parade en stelden zich in battalje tusschen Oostbeers en Best en vormden eene lyn van meer dan eene halve myl. Te 11 ure kwam Z. M. aan, vergezeld van Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk, van Prins Frederik, van de drie Zonen van den Prins van Oranje, van Zyne Hoogheid den Hertog van Saxon Weimar en diens zoons den Prins Willem, 1ste luitenant van de 17de afdeling en Adjudant van zynen vader, van den Luitenant Generaal Baron de Rebecque, van den Generaal Deslombres en van een aantal officieren van den generaal staf aller wapenen. Zoodra Z. M. verscheen, was de algemeene geroep: "Leve de Koning! Leve de Vader van het Vaderland! Leve onze goede Willem! terwyl de bende Wilhelmus van Nassau speelde. Z. M. nam de troepen in oogenschouw en begaf zich daarop in de tent van den opperbevelhebber, alwaar een ontbyt was gereed gemaakt en waaraan al de generaals en hoofd officieren, die Z. M. vergezeld hadden, benevens de luitenant Generaal Meyer, de kolonels Stocker en Sprenger, bevelhebbers van brigades en de verdere kolonels en bevelhebbers van afdelingen enz. deel namen. Er waren zoo veel gasten dat drie leger tenten nauwelyks genoeg waren, om hen allen te bergen. Intusschen speelden de benden van de 13de en 17de afdeling by afwisseling.

De eerste toast was ingesteld door den Prins van Oranje op de gezondheid van zynen vader. "Ik stel my berg," zeide hy, "voor de dapperheid van Uwer Majesteits troepen, zoo als voor de onbegrensde liefde welke zy voor U en voor het dierbare vaderland koesteren. Zoo het vereischt worde om andermaal den tegen uitte trekken, weten wy allen te overwinnen of te sterven." Z. M. was zeer aangedaan en antwoordde aldus: "Ik ben er trotsch over en voel my gelukkig my te vinden aan het hoofd van een volk, wiens standvastigheid, moed en getrouwheid de verste nakomelingschap zal bewonderen. Al de klassen der Maatschappij hebben bygedragen, dat men roem kan stellen Koning te zyn van zulk een vermaard volk. Ik vertrouw op myn dapper leger, op myne zonen en myne klein zonen en op elk een in het algemeen. God beschermt de goeden die voor eene zoo regtvaardige zaak stryden."

"De toon waarin Z. M. deze woorden uitte, maakte een diepen indruk op al de gasten en strekte de aandoening uit over allen die by die plegtigheid tegenwoordig waren.

"Des avonds nam Z. M. van allen een minzaam afscheid.

"Toen Z. M. en de Prinsen weg gingen, werd de kreet herhaald, en al de bystanders bejammerden te moeten scheiden van een zoo geliefden Koning, die wegens vele redenen den naam verdient van VADER DES VADERLANDS. Heil zoodanig een Koning!

"De vreugd was dien dag algemeen; alles was orderlyk; en het is ook niet mogelijk dat by een leger, gevoerd door een dapper generaal, die de strengste krygstucht doet handhaven, wanorde kan bestaan.

DAE ORDER AAN HET LEGER.

"De Prins Veldmaarschalk, Generaal en Chef van het leger, doet my aan de troepen, uitmakende de 2de afdeling infanterie, bekend maken, dat Zyne Majesteit volkomen voldaan is over den staat waarin by die afdeling bevonden heeft.

"De legerplaats van Oirschot, den 31 July 1832."

Wy vinden in de Madridsche Couranten een besluit van den Koning van Spanje, waarin bevolen wordt, dat, daar de Cholera te Bordeaux en andere zeehavens in het Zuid Westen verschenen is, alle vaartuigen van daar komende, in Spaansche havens quarantaine moeten houden.

Deze ziekte is nog te Parys aanwezig; doch de dagelyke slagtoffers van dezelve zyn een weinig beneden de twintig. De bekende predikant Marron is mede aan deze ziekte overleden. Zyne verdiensten aan de Protestantische kerk in Frankryk, zyn wereldkundig. Hy wist de gunst van Napoleon te winnen en hierdoor de medewerking van het gouvernement te verkrygen om op plaatsen, waar de Protestanten talryk waren, kerkgebouwen optorigten en leeraars voor dezelve aan te stellen. Hy was te voren Predikant by de Waalsche gemeente in Nederland.

Het schynt dat de zaken van Don Pedro niet gunstig staan. Volgens de Madridsche Couranten is by van alle kanten ingesloten en afgesneden, en hy heeft de stad Oporto in staat van beleg verklaard. Het schynt dat de priesters in Portugal een grooten invloed op de gemeene soldaten uitoefenen om hen van de liberalo party afkeerig te maken, waardoor Don Pedro niet die byval bekomt, die hy had verwacht. Misschien dat hy door de hulp der buitenlandsche liberalen zyne zaak nog doet zegevieren. De inwoners van Oporto zouden waarlyk te beklagen zyn als deze stad weer in de handen van Don Miguel moest vallen.

CHOLERA.—Men heeft in Quebec en Montreal opgemerkt, dat geen gekleurd persoon aan de Cholera gestorven is; ook dat deze ziekte of de pest zes weken vóór de aankomst van de eerste vaartuigen met emigranten, aldaar geheerscht had.

Een van de 37 inwoners is te Quebec aan de Cholera gestorven.

ALGIERS.—Men schryft uit Algiers dat het groote plein (la place major) voleindigd is. Het is een langwerpige vierkant, van 155 mètres lengte en 65 mètres breedte. Om dit plein te maken was men genoodzaakt de hoofd moskee en vele voornamste huizen te slechten.

Het is geene geringe aangelegenheid om eene moskee ten aanzien van een dweepzuchtig volk te vernielen. Wy zouden zeggen dat het ook niet wys noch voorzigtig is om met een pas te zwaard overwonnen volk der wyse te werk te gaan. Wil men by eenig volk nieuwigheden invoeren, behoort zulks te geschieden langzaam en trapsgewyze. Niet alleen by de ongelukkige onbeschaafde Arabieren, maar by eenig beschaafd volk van den aardbol, zal het slechten van een ter Godsverering bestemd gebouw, de onverzoonlykste haat verwekken en tot wraakoefening aansporen. De Franschen zullen de gevolgen van hun euvelmoed ervaren. En om te gelyken te worden met de Arabieren op de volgende wyse te werk gegaan:—Zy hebben verscheidene nachten door gewerkt en toen de moskee ondermynd was, staakten zy voor eenige dagen lang het werk; doch eensklaps sprong het gansche gebouw in de lucht en dazel s muren vielen in als die van Jericho. De bygelooivige Arabieren bleven verwonderd staan en geloofden dat God hen straffe om dat zy de stad hadden laten veroveren; zy zeiden dat Mahomet hen verlaten had. De ongelooivige Franschen zullen misschien niet zeer lang nog de bygelooivige Arabieren mishandelen. Er zal toch geen heil voor het menschedom geboren worden, als de Franschen de Arabieren naar hunne gewoonte beschaven. Trouwens de Franschen zyn niet beter geworden sedert zy uit den staat van bygelooivigheid tot die van ongelooivigheid zyn overgegaan.

De koorts heerschte verschrikkelyk onder de Fransche troepen in Algiers. Er waren ruim 2000 zieken in de hospitalen en men vreesde dat met het einde van Augustus er 4000 zullen zyn, zoodanig nam de ziekte toe. De Arabieren waren hiervan verwittigd en hebben zich voorgenomen den kans te wagen om de stad te heroveren. Zy verzekeren dat de Cholera, of de Fransche ziekte, gelyk zy het noemen, nimmer in Algiers zal heerschen, maar zy beloven zich eene kleine pestziekte, welke alle Franschen zullen wegmaaijen.

DE FRANSSISCHE KRYGSMAGT.—Tusschen den Rhy en den Moosel staan twee leger afdelingen, te zamen 24,000 man voetvolk en 2000 man ruitery; tusschen de Maas en den Rhy vier afdelingen, 48,000 man voetvolk en 8000 man ruitery, waarby nog 24 geschut batterijen met 3600 artilleristen en 1500 ingenieurs, uitmakende een geheel van 86,100 man troepen die den Rhy bezetten.

Het geheel der beschikbare Pruisische krygsmagt, welke tusschen de Elbe en de Oder geposteerd is, beloopt tot een getal van 110,000 man infanterie en 20,000 man ruitery, wier voorpost te Erfurt is. Eene andere leger afdeling welke in Silozie gekantonneerd was, bevindt zich thans op marsch naar de Rhy provintien. Eindelyk is er eene leger afdeling gekantonneerd in Posen. Het getal van de twee laatste afdelingen beloopt op 75 à 76,000 man; zoo dat het gansche Pruisische krygsmagt welke gereed is te velde te trekken een getal van 291,000 man bedraagt.

In Londen sterven de dieren ook aan de Cholera en zy worden teffens met eerbewyzen begraven.

In het begin der maand Augustus bevond zich de vermaarde dief Santiago Laws, in een der straten van Londen. Hy werd daar door de Cholera sangetast; men droeg hem naar huis en bezorgde hem verscheidene dok-

tors; doch alle hunne pogingen waren vruchteloos en zyn dierbaar leven kon niet gered worden; de dood was onverbiddelyk en verschoonde hem ditmaal niet. Deze vermaarde dief was verscheidene malen in de gevangenis wegens gepleegde diefstal, soms met braak vergezeld, doch was gelukkig steeds de verdiende straf teontkomen, om dat hy slim was en men niets anders dan vermoedens tegen hem had. Zyn overlyden was niet in de stad alom bekend, of weldra openden zyne makkers en vrienden eene intekening lyst om de begravenis onkosten te bestryden. Zyne overblyfselen werden in St. John's Westminster ter aarde besteld; en lang zal hy in aandenking blyven van de genen die door hem bestolen zyn geworden. De begravenis plegtigheid werd bestierd door de vermaarde dief met name Ned Nix, en het lyk werd begeleid door een aantal van 500 personen, het uitvaagsel van de hoofdstad, waarvan velen zich dreevig aangesteld en anderen zelfs tranen gestort hebben.

ENGLAND.—Dennis Collin, de ongelukkige gepensioneerde van Greenwich, die ter gelegenheid van de Ascot Races, (Paarden wedloop van Ascot) den Koning van Engeland met een steen geworpen heeft, is wegens hoog verraad terecht gesteld geworden. De aanklagte was zeer lang en op vyf verschillende wyzen ingerigt. De eerste aanklager van den koning beschuldigde hem van steenen naar den koning geworpen en op des konings leven gemunt te hebben enz. De beschuldiging van den tweeden was dat hy bedoeld heeft aan zyne majesteit lichamelijke schade aan te brengen, strekkende tot derzelver dood. De derde en de vierde beschuldigten hem op verschillende wyse; en de vyfde beschuldigde hem van steenen op den koning geworpen te hebben met oogmerk om zyne majesteit te vernielen of te kwetsen.

De gedetineerde luisterde met veel aandacht en scheen uiterst verwonderd te zyn aan te hooren dat eene en dezelfde misdaad op vyf verschillende wyzen kan worden voorgesteld.

Men vroeg hem of hy er aan schuldig was, hy zeide: "Neen niet schuldig. Hy zeide dat hy door de nypendste behoeften tot wanhoop was vervoerd, doch dat hy niet gemeend had om Z. M. schade aan te doen en dat by berouw gevoelde over hetgeen was voorgevallen.

Op de vyfde aanklagte is hy schuldig bevonden en veroordeeld om gehangen en naderhand gevierendeeld te worden. Het vonnis zal echter veranderd worden in levenslange of tydelyke gevangenis. Gedurende zyne gevangenis heeft hy verklaard zich sedert vele jaren niet zoo goed bevonden te hebben en dat hy liever opgehangen wilde worden, dan op vrye voeten te worden gesteld; want nimmer heeft hy zoo een goed leven geloden, en hy verwachtte nu levenslang te worden verzorgd. Zoo zynen tegenwoordigen toestand algemeen in Engeland bekend worde, dan heeft Z. M. te vreezen om een St. Stephanus te worden.

Men maakte teffens de aanmerking dat zyne proceduren niet minder dan duizend ponden sterling aan de publieke schatkist gekost heeft, daar zyn proces even zoo goed vóór Magistraten zonderkosten sumierlyk had kunnen worden opgemaakt en hy doelmatigere straffen had erlangd.

Iets over de Cholera, opgegeven door een zeker Doctor A. PLANTOU, die na eene vyfen twintig jarige waarneming te Guadeloupe, ondervonden heeft den heilkamen invloed, welken houtskolen tegen alle pest ziekten of koortsen uitoefent, welke de maag en de ingewanden doen ontsteken en tot verrottingen overgaan. Hy had de houtskolen gebruikt met zeer veel vrucht in de gele koorts te Guadeloupe, en trok het gevolg hier uit, dat daar de gele koorts even als de Cholera, de pest enz. de maag ontsteekt en tot verrotting doet overgaan, hetzelfde middel in deze ziekten kan geheezid worden. Hierby merkt hy aan dat de gelykenis van sterfgevallen aan de Cholera en van personen die zich door Sublimaat of andere koperachtige of loudachtige artsnyen om het leven gebragt hebben, zoo groot was, dat de Parysenaars met reden voor vergiftiging beducht waren.

Men moet dan by den eersten aanval van de Cholera aan den lyder toedienen:

2 Oncen poeder van Houtskolen gemengd in vier eelepels Limoensiroop en 20 Oncen Kalk water of zuiver water, (by gebrek aan Kalk water). Men behoort dit mengsel goed onder elkander te slaan. Een half uur of kwart uur naderhand moet men den lyder toedienen twee Oncen Karpat Olie.

Alle kwart uur moet de lyder by afwisseling een lepel van het mengsel van twee Oncen Houtskolen, Limoensiroop en Kalk water, en een lepel Zoet Olie gebruiken.

Niet zonder reden beveelt de schryver het Kalk water aan; want by de behandeling van de gele koorts heeft hy bevonden dat hetzelfde een krachtig middel is tegen braking en verrotting, en is in staat het koolzuur te ontbinden; hetgeen de beste wyse is om na den dood te kunnen onderscheiden of iemand Sublimaat of dergelyk vergif gedronken heeft; hetzelfde wordt als dan neergeploft. Dit water wordt verzoet met Limoensiroop of andere siroop, als de eerste niet by de hand is.

Hy voegt er by dat men het ligchaam van den lyder, als om den hals, op de borst en onderbuik, als mede onder de holligheid van de armen met gecamferde olie kan wryven. Hy keurt af alle soorten van braakmiddel, sterke purgatten en prikkelende middelen.

Ten opzigte van de aderlating vraagt hy of men ooit gewoon is bloed te laten by gevallen van vergiftiging of by ziekten waar de verrotting blykbaar is? Hy zegt dat Doctor Broussais in zyne lessen over de Cholera verklaard heeft dat het bloed in deze ziekte de dikte en kleur van gewoon gelei krygt.

In 1822 heeft hy te Philadelphia eene korte beschryving uitgegeven over de gele koorts en dezelfde wyse van genezing voorgeschreven, als die waarin hy zoo gelukkig in Guadeloupe geslaagd is; en heeft het genoegen te bemerken dat zyne vergelyking van de Cholera met de gele koorts nauwkeurig is, daar men hetzelfde middel met de gelukkigste gevolgen in Canada tegen de Aziatische braakloop gebragt heeft.

Vervolgens beveelt hy aan als een voorbehoed middel tegen de Cholera, twee drachmen gepoederde houtskolen gemengd met limoensiroop, kalk water of zuiver water, te gebruiken alle morgen vroeg, vóór dat men iets genuttigd heeft.

Dit krachtig middel heeft de goede hoedanigheid van de epysvertoring in het minste niet te bederven, doch wel het tegendeel, het herstelt de epysvertoring en heeft geene slechte smaak.

